

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 11/2016. (VI. 15.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Dienes-Oehm Egon, dr. Sulyok Tamás és dr. Stumpf István* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával, valamint *dr. Salamon László* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 26. § (1) bekezdés *p*) pontja, valamint a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.27.293/2014/3. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e végzésének a Magyar Közlönyben való közzétételét.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az alkotmányjogi panasz előterjesztője jogi képviselője útján 2015. június 16. napján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 26. § (1) bekezdés *p*) pontja, valamint a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.27.293/2014/3. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását kérte.
- [2] Az alkotmányjogi panaszt a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság továbbította az Alkotmánybíróságnak és egyúttal tájékoztatta arról, hogy az indítványozó (az alapügy felperese) 2015. május 13. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztett fel a 12.K.27.293/2014/3. sorszámú ítélettel szemben a Kúriához mint felülvizsgálati bírósághoz.
- [3] 2. Az Alkotmánybíróság a 2015. november 3. napján kelt IV/1799-5/2015. sorszámú végzésében felhívta a Kúriát, hogy a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.27.293/2014/3. sorszámú ítéletével szemben előterjesztett felülvizsgálati ügyben meghozott határozatát a végzés kézhezvételétől számított 30 napon belül küldje meg, amennyiben az rendelkezésre áll.
- [4] A Kúria tanácsa a Kfv.35.319/2015/6. sorszámú végzésében arról tájékoztatta az Alkotmánybíróságot, hogy a felülvizsgálati eljárásban még nem döntött.
- [5] Ezt követően az Alkotmánybíróság Ügyrendjének akkor hatályos 46. § (1) bekezdése értelmében eljárását szüneteltette. A Kúria tanácsa a 2016. február 18-án hozott Kfv.V.35.319/2015/9. sorszámú végzésével a Pp. 152. § (2) bekezdésére hivatkozva a felülvizsgálati eljárást az Alkotmánybíróság eljárására tekintettel felfüggesztette.
- [6] A Kúria tanácsának eljárást felfüggesztő végzésére, illetve az időközben módosított Ügyrendjére tekintettel az Alkotmánybíróság a szünetelő eljárást az Abtv. 56. §-a és az Ügyrend 30. § (3) bekezdéseinek alkalmazásával a befogadási eljárással folytatta.
- [7] 3. A Kúria az eljárást arra tekintettel függesztette fel a Pp. 152. § (2) bekezdése alapján, hogy a Kúria döntése más bíróság előzetes döntésétől függ. Az Alkotmánybíróság azonban az Alaptörvény 25. cikkének helyes értelmezése szerint nem polgári ügyben eljáró bíróság, hanem az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése szerint az

Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, amely a 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja szerint felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.

- [8] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *c)* és *d)* pontjából következően az alkotmányjogi panasz eljárásokban tehát, amikor az Alkotmánybíróság bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát végzi, az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdésében szabályozott legfőbb bírósági szerv, a Kúria számára az Alaptörvény 24. cikke szerinti hatáskörű Alkotmánybíróság döntése nem lehet előkérdés. Ezzel függ össze az Abtv. 25. § (1) bekezdésének azon rendelkezése, amely csak abban az esetben teszi lehetővé a bíró számára a bíróság előtt folyamatban lévő eljárás felfüggesztését, ha a bíró az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b)* pontja alapján bírói kezdeményezéssel fordul az Alkotmánybírósághoz. Ebben az esetben azonban nem a bírói döntés, hanem egy bíró által alaptörvény-ellenesnek ítélt jogszabály alkotmányos felülvizsgálata az Alkotmánybíróság eljárásának tárgya. Az Abtv. az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésével illetve 24. cikk (2) bekezdés *c)* és *d)* pontjával, illetve az Alaptörvény 25. cikkével összhangban nem teszi tehát lehetővé a bíróság számára, hogy eljárását az Alkotmánybíróság döntéséig az Abtv. 26. §-ában és 27. §-ában szabályozott alkotmányjogi panasz eljárásokra figyelemmel felfüggeszse.
- [9] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b)* és *c)* pontjában írt hatásköreiben az Alkotmánybíróság egyaránt az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja felül, a *b)* pont esetében a bíró kezdeményezésére, 90 napos határidőn belül, a *c)* pont esetében a felek valamelyike által benyújtott alkotmányjogi panasz alapján. Az Alaptörvény 28. cikke előírja a bíróságok számára a jogszabályoknak az Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezését. Ez közelebbről azt jelenti, hogy a bíróságok a jogszabályok alkalmazása során feltárják azok alkotmányos értelmezési lehetőségeit, és ha egy jogszabály nem értelmezhető az Alaptörvénnyel összhangban, a bíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b)* pontja szerint – figyelemmel az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésére – bírói kezdeményezéssel szükséges élni az Alkotmánybíróságnál. Amennyiben a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálata során arra az álláspontra helyezkedik, hogy az adott egyedi ügyben alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenes, az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései miatt bírói kezdeményezéssel él a 24. cikk (2) bekezdés *b)* pontja alapján. Ebben az esetben a Kúria az Abtv. 25. §-a szerint eljárását az Alkotmánybíróság döntéséig felfüggeszti.
- [10] Amennyiben azonban a Kúria az adott ügyben a jogerős ítélet felülvizsgálata során nem észleli a jogerős ítélet összefüggésben alkalmazott vagy a Kúria által alkalmazni szándékozott jogszabály alkotmányellenességét, eljárását amiatt nem függesztheti fel az Alkotmánybíróság döntéséig, mert az alkotmányjogi panasz felveti a jogerős ítéletben alkalmazott norma alaptörvény-ellenességének kételyét, ez a gyakorlat ugyanis a bírói kezdeményezés és az alkotmányjogi panasz mint az utólagos konkrét normakontroll két eltérő formája közötti lényeges alkotmányjogi különbséget szüntetné meg. Ez a különbség az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdésében írt bírói függetlenségből és a bíró törvénynek alárendeltségéből, illetve az Alaptörvény 28. cikk szerint a bíróság alkotmány-konform jogértelmezési és jogalkalmazási kötelezettségéből ered. A bírói függetlenséget és törvénynek alávetettséget illetve a bíróság az alaptörvény-konform értelmezési kötelezettségét sértené, ha a bírónak olyan jogszabályt kellene alkalmaznia, amelyet ő maga alkotmányellenesnek vél, ezért a bíró által alaptörvény-ellenesnek vélt jogszabály alkalmazásának lehetősége az Alkotmánybíróságnak az alkotmányosság kérdésében való „ultima ratio” jellegű döntésétől függ. A bíró által alkalmazni szándékozott jogszabály alkotmányossága tehát csakis azért előkérdése a bírói jogalkalmazásnak, mert maga a független bírói meggyőződés vezetett el az alkotmányosság kételyéhez, és csakis ez indokolja alkotmányosan az Abtv. 25. §-ának a bírói eljárás felfüggesztését előíró rendelkezését.
- [11] Más a helyzet, ha a felülvizsgálati eljárásban a Kúria maga nem véli az általa alkalmazni szándékozott jogszabályt alaptörvény-ellenesnek, hanem az egyedi normakontrollt célzó alkotmányjogi panasz benyújtására tekintettel függeszti fel eljárását az Alkotmánybíróság döntéséig. Ilyen esetben a bírói függetlenség, illetve törvény alá rendeltség, valamint az alaptörvény-konform értelmezési kötelezettség védelmet igénylő alkotmányos értékei nem indokolják a bírói eljárásnak az Alkotmánybíróság döntéséig történő felfüggesztését, mivel a bíróságban az általa alkalmazandó jogszabályok alkotmányosságával kapcsolatban kétely nem merült fel, a peres felek ilyen kételye pedig nem áll semmi összefüggésben az Alaptörvény 26. cikkének (1) bekezdésével illetve az Alaptörvény 28. cikkével.
- [12] 4. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *c)* és *d)* pontjai szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabály, illetve a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját. A kétféle eljárás részletes szabályairól az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a rendelkezik. A két panasz-

eljárás közös szabálya, hogy akkor lehet az Alkotmánybírósághoz fordulni, ha az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. A kétféle eljárást a 28. § azzal köti össze, hogy az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja, illetve a 26. § alapján indítványozott eljárásban a bírói döntés alkotmányosságát is vizsgálhatja. A hivatkozott szabályok alapján az Alkotmánybíróság feladata a rendes bíróságok végleges döntéseinek felülvizsgálata, az Alkotmánybíróság döntése pedig az Abtv. 39. § (1) bekezdése szerint mindenkire, így a rendes bíróságokra is kötelező.

- [13] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság tanácsa – és ez az 50. § (3) bekezdésére tekintettel nyilvánvalóan irányadó a teljes ülésre is – mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, így a jogorvoslat kimerítését is. Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 32. §-ában a fenti jogszabályi rendelkezéseket úgy értelmezte, hogy a jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra. Ha azonban a bírósági felülvizsgálat kezdeményezésére jogosult indítványozó élt ezen jogorvoslat jogával, az azt a helyzetet eredményezi, hogy a bírósági felülvizsgálat lezárulásáig az eljárási jogszabályok szerint jogerősnek minősülő és alkotmányjogi panasz tárgyát képező bírói döntés véglegessége az Alaptörvény 25. cikke szerinti bírósági rendszerben az alkotmányjogi felülvizsgálat szempontjából kérdésessé válik.
- [14] Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az alkotmányjogi felülvizsgálat szempontjából a jogorvoslatoknak az Abtv. 26. és 27. §-aiban szabályozott kimerítettsége az Alaptörvény fenti szabályaiból következően azt a követelményt jelenti, hogy az alkotmányjogi felülvizsgálat tárgya a rendes bíróságok által már meg nem változtatható tartalmú, teljességgel végleges döntés lehessen.
- [15] Az Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy az ügyrendi szabályból csak az következik, hogy a felülvizsgálati kérelem benyújtása nem kötelező, annak hiánya ezért nem, a megindult felülvizsgálati eljárás viszont már akadálya az alkotmányjogi panasz elbírálásának. A felülvizsgálat kezdeményezése az alkotmányjogi panasz előterjesztőjének döntésén múlik, ha viszont kezdeményezi, akkor a jogorvoslat kimerítettnek csak a felülvizsgálati döntés meghozatalát követően tekinthető. Ugyanakkor a felülvizsgálati eljárás az Ügyrend 30. § (3) bekezdése szerint nem akadály a befogadási eljárás lefolytatásának, mivel a befogadásban való döntés nem a bírói döntés tartalmát, hanem az alkotmányjogi panasz indítvány tartalmát érintő vizsgálatot követel meg.
- [16] Ez az értelmezés következik az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) és d) pontjaiból, valamint az Abtv. hivatkozott szabályaiból. A Kúria ugyanis a Pp., illetve a Be. szabályai alapján a felülvizsgálati eljárás eredményeként a jogerős döntést hatályában fenntarthatja, hatályon kívül helyezheti vagy megváltoztathatja. Hatályon kívül helyezés esetén a jogerős döntés alkotmánybírósági felülvizsgálata okafogyottá válna (ekkor a megismételt eljárásban hozandó újabb jogerős határozat megtámadása merülhet fel). A Kúria megváltoztató döntése pedig az alkalmazott jogszabály értelmezése, illetve a bíróság döntése és az Alaptörvény összhangja tekintetében egyaránt kihathat az alkotmányjogi panasszal támadott jogerős döntés megítélésére. Az Alkotmánybíróság feladata a rendes bíróságok által hozott végleges, felülvizsgálat esetén tehát a Kúria döntése elleni alkotmányjogi panasz elbírálása, a folyamatban lévő felülvizsgálat esetén ezért az Alkotmánybíróságnak a Kúria döntését megelőzően hozott döntése idő előtti lenne.
- [17] A leírtakból az következik, hogy a Kúria döntése az Alkotmánybíróság eljárásának minden esetben előfeltétele. Az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése, (2) bekezdés d) pontjának illetve 25. cikkének együttes értelmezése kizárja azt, hogy bírói döntések alkotmányjogi panasz keretében történő felülvizsgálata során az Alkotmánybíróság döntése a rendes bírósági szervezet csúcsán álló Kúria döntésének előkérdése lehessen. Rendes bíróság számára előkérdés csakis az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontjában és az Abtv. 25. §-ában szabályozott bírói kezdeményezés alapján történő alkotmánybírósági döntés lehet.
- [18] 5. Az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörében korábban megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem folytán a jogerős határozat ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem bírálható el, de nem tartotta szükségesnek a visszautasítását, ezért hívta fel a Kúriát a felülvizsgálati ítélet megküldésére, illetve ezért állapította meg saját eljárása szünetelését. A megindított felülvizsgálati eljárás változatlanul nem tekinthető kimerített jogorvoslatnak, amíg a Kúria tanácsa abban nem dönt, a Kúria tanácsának felfüggesztő végzésére tekintettel viszont felülvizsgálati döntés nem várható, az Alkotmánybíróság a befogadhatóságot újramérlegelve az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (3) bekezdése, illetve az Ügyrend 30. § (2) bekezdés e) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 50. § (3) bekezdésére, visszautasította.

- [19] Az Alkotmánybíróság tájékoztatja az alkotmányjogi panasz előterjesztőjét arról, hogy mivel nem kellett számolnia a Kúria felülvizsgálati eljárásának felfüggesztésével és ennek hatásával az Alkotmánybíróság eljárására, ha a felülvizsgálati eljárás befejezését követően újabb alkotmányjogi panaszt nyújt be, annak befogadhatóságát az Alkotmánybíróság ismételt megvizsgálja.
- [20] 6. Az Alkotmánybíróság e végzésének közzétételét a Magyar Közlönyben az Abtv. 44. § (1) bekezdés második mondata alapján rendelte el.

Budapest, 2016. június 13.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnökhelyettese

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [21] Egyetértek a többségi végzés rendelkező részével és az indokolásban tárgyalt problémának az adott ügyön túlmutató jelentőségével is, azaz hogy megoldást kell találni annak a helyzetnek a kezelésére, ha az Alkotmánybíróság előtt indított alkotmányjogi panasz eljárással párhuzamosan ugyanabban az ügyben a Kúria előtt is felülvizsgálati eljárás van folyamatban, s eljárását – a másik eljárásra tekintettel – mindkét szerv felfüggeszti. A jelen ügyben benyújtott alkotmányjogi panasz visszautasítását azonban más indokok alapján láttam támogatónak.
- [22] A többségi indokolás arra a konklúzióra jut, hogy „[a] megindított felülvizsgálati eljárás változatlanul nem tekinthető kimerített jogorvoslatnak, amíg a Kúria tanácsa abban nem dönt, a Kúria tanácsának felfüggesztő végzésére tekintettel viszont felülvizsgálati döntés nem várható, az Alkotmánybíróság a befogadhatóságot újramérlegelve az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (3) bekezdése, illetve az Ügyrend 30. § (2) bekezdés e) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 50. § (3) bekezdésére, visszautasította.”
- [23] Az Abtv. hivatkozott szakaszai eljárási szabályt fogalmaznak meg, konkrét visszautasítási indokot csak az Ügyrend 30. § (2) bekezdés e) pontja tartalmaz, tehát a végzés lényegében ezen alapul. E rendelkezés szerint az Alkotmánybíróság visszautasítja az alkotmányjogi panaszt, ha „az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit nem merítette ki”.
- [24] Elvileg nem kizárt, hogy az Alkotmánybíróság a jogorvoslatok kimerítettségének az Abtv. 26. és 27. §-aiban előírt követelményét a többségi indokolás szerint értelmezze, tehát, hogy „[a] felülvizsgálat kezdeményezése az alkotmányjogi panasz előterjesztőjének döntésén múlik, ha viszont kezdeményezi, akkor a jogorvoslat kimerítettnek csak a felülvizsgálati döntés meghozatalát követően tekinthető”.
- [25] A fenti értelmezés ugyanakkor az Ügyrend hatályos 46. § (1) bekezdése alapján álláspontom szerint vitatható. E rendelkezés alapján, amennyiben az alkotmányjogi panasz eljárással egyidejűleg a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás is folyamatban van, az Alkotmánybíróság – az alkotmányjogi panasz típusától függően – az eljárást lefolytathatja, felfüggesztheti vagy (kötelezően) felfüggeszti (ha nincs helye visszautasító végzés meghozatalának). Értelmetlen lenne azonban az alkotmányjogi panasz eljárás felfüggesztésének lehetővé tétele, ha a Kúria előtti egyidejű felülvizsgálati eljárás folyamatban léte már önmagában – a jogorvoslati lehetőség kimerítésének elmulasztásaként – visszautasítási oknak minősülne, hiszen akkor soha nem kerülhetne sor a felfüggesztési szabály alkalmazására, hanem a panaszt minden ilyen esetben vissza kellene utasítani.
- [26] Az indítványt – a többségi indokolásban foglalt, jogorvoslat kimerítettségével kapcsolatos érv helyett – annak tartalma miatt nem látom befogadhatónak. Egyrészt, az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti indítványi elem az Abtv. 26. § (1) bekezdés p) pontját támadja, amely egyértelműen „az illetékekről szóló törvény”-nek minősül, s így az

Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésébe foglalt hatáskör-korlátozás alá esik. Ezzel összefüggésben az indítványozó a B) cikk (normavilágosság), P) cikk, T) cikk, XII. cikk, XIII. cikk, továbbá XV. cikk sérelmére hivatkozik, amelyekre vagy nem is lehet önállóan alkotmányjogi panaszt alapítani, vagy legalábbis nem tartoznak hatáskör-korlátozás esetén a 37. cikk (4) bekezdésében felsorolt kivételes körbe. Másrészt, a 27. §-a szerinti indítványi elem indokolása a XII. cikk, XIII. cikk, továbbá XV. cikk vonatkozásában tulajdonképpen nem a bírói jogértelmezést, hanem – a normakontrollos indítványi elemmel megegyezően – tartalmilag a jogszabályt támadja, így arra is a fent leírtak az irányadók. A tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatban pedig a „hasznosítás” fogalmának bírósági értelmezését vitatja, ami – még ha esetleg helytelen is – nem hozható érdemi összefüggésbe ezzel az alapjoggal.

- [27] Mindezekre tekintettel álláspontom szerint az alkotmányjogi panasz visszautasítását helyesebb lett volna az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *f)* és *h)* pontjára alapozni.
- [28] Ami pedig az ügyben felmerült általános probléma jövőbeli megoldását illeti, ahhoz – az alapjogvédelem és az igazságszolgáltatás működési szempontjait is mérlegelve – meg kell fontolni az Alkotmánybíróság Ügyrendjének módosítását, illetve – amennyiben erre is szükség mutatkozna – a törvényhozó figyelmét felhívni a vonatkozó törvényi szabályok egyértelműsítésére.

Budapest, 2016. június 13.

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

- [29] A párhuzamos indokoláshoz csatlakozom.

Budapest, 2016. június 13.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

- [30] A párhuzamos indokoláshoz azzal a kiegészítéssel csatlakozom, hogy a többségi indokolás 5. pontjába foglalt, az esetlegesen beadandó újabb alkotmányjogi panasz befogadhatóságának vizsgálatára vonatkozó megjegyzést a vonatkozó, hatályos eljárási szabályok fényében aggályosnak tartom.

Budapest, 2016. június 13.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László alkotmánybíró különvéleménye

- [31] A végzéssel nem értek egyet, mert az a jogorvoslathoz való jog kimerítését illetően úgy alakít ki az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatához képest eltérő értelmezést, hogy az – az Ügyrend hatályos rendelkezései folytán – nincs összhangban az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *e)* pontjában meghatározott jogvédelemnek a Kúria felülvizsgálati eljárás során hozott döntéseire is kiterjedő kivétel nélküli érvényesülésével.
- [32] Egyetértek a végzésnek azzal a megközelítésével – sőt, ezt sarkponti tételnek tekintem –, hogy az Alaptörvény alkotmányjogi panasszal kapcsolatos konstrukciójának lényegi eleme a bírói döntéssel szembeni alkotmányvédelem teljes körű érvényesülése. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *e)* pontja általános érvénnyel biztosítja a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangja felülvizsgálatának lehetőségét. Ebből következően maradéktalanul egyetértek a határozat indokolásában a Kúria felülvizsgálati eljárás során hozandó döntése és az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz eredményeként hozandó döntése egymáshoz való viszonyával kapcsolatban kifejtettekkel.
- [33] Elvileg el tudom fogadni azt az értelmezési irányt is, amely abból indul ki, hogy a jogorvoslati lehetőségek kimerítését illetően ilyen lehetőségnek kell tekinteni az indítványozó által igénybe vett rendkívüli jogorvoslatot is. Az értelmezés azonban nézetem szerint nem vezethet olyan eredményre, mely az Alaptörvényben biztosított jogvédelmi eszköz kivétel nélküli igénybevételének lehetőségét kérdőjelezi meg. A jelenleg hatályos Ügyrend

szerint [32. § (2) bekezdés] legalábbis kérdéses (a grammatikai értelmezés szerint inkább kizárt), hogy a jogorvoslati jog kimerítésének hiányára alapított visszautasítás után az indítványozó a felülvizsgálati eljárás során hozott – Alaptörvényben biztosított jogait esetlegesen sértő – bírói döntéssel szemben alkotmányjogi panasszal élhessen. Ezen véleményem szerint az sem változtat, hogy az indítványozónak nem kellett számolnia a Kúria felülvizsgálati eljárásának felfüggesztésével és ennek az Alkotmánybíróság eljárására történő hatásával.

- [34] Nézetem szerint a végzésnek a jogorvoslati jog kimerítésével kapcsolatos értelmezése – következményeire tekintettel – az Ügyrend jelenlegi szabályai mellett nem koherens azzal az Alaptörvényből egyértelműen következő konstrukcióval, hogy az ügy érdemében hozott, vagy az eljárást befejező bírói döntések – a Kúria felülvizsgálati eljárás során hozott ilyen döntéseire is kiterjedően – alkotmányjogi panasszal alkotmánybírósági kontroll alá vonhatók.

Budapest, 2016. június 13.

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1799/2015.
Közzétéve a Magyar Közlöny 2016. évi 87. számában.

• • •